

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2XEObd/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 4405205176
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4405205176.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného P. N. M., poverenou zamestnankyňou, proti povinnému: P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. 8, XXX XX F., o vymoženie sumy 544,38 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky, pod sp. zn. 14Er/319/2005, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. októbra 2013, č. k. 6CoE/53/2013-38, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. októbra 2013, č. k. 6CoE/53/2013-38, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 10. mája 2012, č. k. 14Er/319/2005-24, exekúciu zastavil. Súd prvej inštancie v priebehu konania zistil, že exekúcia v danej veci je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica, č. k. N 4285/2004, NZ 80345/2004 zo dňa 06.11.2004, ktorej obsahom bolo vyhlásenie splnomocneného zástupcu povinného Mgr. Tomáša Kušníra o uznaní právneho záväzku, súhlas s vykonateľnosťou a súhlas s exekúciou. Súd prvej inštancie skonštatoval, že zmluvné zastúpenie vzniklo súčasne s uzavretím zmluvy o úvere, tzn. v čase, kedy žiadny dlh ešte neexistoval, pričom sa jednalo o predtlačný text o určení vopred konkrétnej osoby - zástupcu, ktoré bolo pripravené oprávneným.

2. Na základe uvedeného exekučný súd dospel k záveru, že uznanie dlhu ako aj súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice boli uskutočnené osobou konajúcou na základe plnej moci v mene povinného, pričom táto osoba konala v rozpore so záujmami povinného. Súd prvej inštancie uviedol, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa oprávnený domáhal nároku voči povinnému, nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na ňu ako exekučný titul kladené, a preto nie je formálne a materiálne vykonateľným exekučným titulom, a preto exekúciu zastavil.

3. Na odvolanie oprávneného a samostatne podaný návrh na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako doplnenie k odvolaciemu dôvodu doručenému súdu prvej inštancie dňa 30.08.2012, v rámci ktorého žiadal predložiť Súdnemu dvoru EÚ prejudiciálne otázky, vec prejednal Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, ktorý napadnutým uznesením zo dňa 30. októbra 2013, č. k. 6CoE/53/2013-38, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko v ňom bola vecne správna argumentácia, objektívna a aj v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, ako aj nálezmi Ústavného súdu SR. Vzhľadom na to, že sa jednalo o rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané v exekučnom konaní, ktoré je upravené v zákone, odvolací súd nepovažoval námietku oprávneného o existencii vady konania podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. za dôvodnú. V odvolacom konaní nebola zistená ani namietaná vada konania podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p. V súvislosti s notárskou zápisnicou ako exekučným titulom odvolací súd skonštatoval, že táto nespĺňa požiadavky uvedené v ust. § 41 ods.2 Exekučného poriadku. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie poukázal na to, že ak v čase uzavretia dohody o plnomocenstve neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška, povinný v tom čase nemohol realizovať svoje právo uznať dlh alebo nie, a ani nemohol na takýto úkon splnomocniť inú osobu. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd uviedol, že výslovný súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou a exekúciou je podstatnou náležitosťou notárskej zápisnice, ktorá v danom prípade absentuje, v dôsledku čoho ju nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval za vecne správny postup spočívajúci vo vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej následnom zastavení, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

5. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že:

a. súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p. v znení účinnom do 1. januára 2015, ďalej len „O. s. p.“),

b. súd bol nesprávne obsadený (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. g/ O. s. p.),

c. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), keď súd opomenul aplikovať ust. § 167 ods. 1 veta druhá O. s. p., podľa ktorého súd rozhoduje uznesením o prerušení konania.

6. Dovolateľ žiadal uznesenie súdu prvej inštancie spolu s uznesením odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

7. Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

9. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 237 a ust. § 239 O. s. p.

10. Dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávneným podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

11. Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

12. Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (ust. § 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

13. Podľa ust. § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom

potvrdzujúcim uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

14. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu.

15. V predmetnej veci odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, nejde ani o uznesenie uvedené v ust. § 239 ods. 2 písm. b/ a c) O. s. p. Rovnako na danú vec nemožno aplikovať ani prípady upravené v ust. § 239 ods. 1 O. s. p. Vzhľadom na uvedené, prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je proti napadnutému uzneseniu daná.

16. V zmysle ust. § 242 ods. 1 O. s. p. /druhá veta/ je dovolací súd povinný prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v ust. § 237 O. s. p. Iba v prípade, že by rozhodnutie odvolacieho súdu alebo predchádzajúce konanie vykazovalo procesnú vadu uvedenú v ust. § 237 O. s. p. by bolo dovolanie prípustné. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa ust. § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné i podľa ust. § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

17. Oprávnený procesné vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

18. Dovolateľ vo svojom dovolaní namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 písm. f/ a g/ O. s. p., ktorými odôvodňoval prípustnosť dovolania.

19. S prihliadnutím na obsah dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr osobitne zameral, či oprávnenému bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle dovolacieho dôvodu podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., tak ako to tvrdí vo svojom dovolaní.

20. Vadou konania, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. je taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Napríklad môže ísť o právo podať, predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. O procesnú vadu v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. ide tak aj vtedy, ak súd nerozhodol o procesnom návrhu účastníka konania.

21. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že oprávnený vo svojom odvolaní (č. 1. 29 spisu), podanom proti uzneseniu súdu prvej inštancie navrhol, aby súd postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. konanie prerušil a podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na konanie o súlade ustanovenia § 44 ods. 2 /prvá a druhá veta/ Exekučného poriadku s čl. 1 ods. 1 /prvá veta/ Ústavy Slovenskej republiky pre rozpor s princípom právnej istoty a princípom ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok. V tejto súvislosti oprávnený uviedol, že pre exekučný súd by malo byť otázne aj to, či je v súlade s princípom právnej istoty a princípom ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok možné opakované uskutočnenie revízneho postupu podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a to aj bez akejkolvek časovej limitácie.

22. Zároveň má dovolací súd za preukázané, že dňa 30.08.2012 bol súdu prvej inštancie doručený návrh oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ktorým sa domáhal, aby na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie odvolací súd predložil Súdnu dvoru

Európskej únie ním navrhované prejudiciálne otázky.

23. Z obsahu spisu dovolací súd tiež zistil, že odvolací súd o procesnom návrhu oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. nerozhodol a nerozhodol ani o samostatne podanom návrhu oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré sa s uvedenými návrhmi na prerušenie konania nezaoberal. Uvedeným postupom tak odvolací súd odňal oprávnenému možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

24. Zistená vada konania, súčasne zakladá prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Táto procesná vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie postihnuté takouto procesnou vadou nie je možné považovať za správne. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil podľa ust. § 449 ods. 1, § 450 C. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

25. V ďalšom konaní odvolací súd posúdi návrh oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 162 ods. 1 písm. b/ C. s. p. (pôvodne ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p.) spolu s návrhom na prerušenie konania podľa ust. § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p. (pôvodne ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) a rozhodne o nich.

26. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa ďalšími námietkami oprávneného uvedenými v dovolaní nezaoberal.

27. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (ust. § 453 ods. 3 C. s. p.).

28. Odvolací súd je právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (ust. § 455 C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.